

© David Ruano

Casares - Camus: una història d'amor

adaptació Rosa Renom
direcció Mario Gas

03/01 – 21/01/24

Gràcia

Teatre lliure

TEMPORADA 23/24

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules del director → 5

Entrevista: Rosa Renom → 6

Qui és qui → 7

Què és què → 9

Enllaços d'interès → 10

Biografies → 11

Fitxa artística i informació pràctica → 16

Sala de premsa → 17

Mario Gas porta a escena la relació entre l'escriptor Albert Camus i l'actriu María Casares a partir de les 865 cartes que es van escriure al llarg dels 15 anys que va durar la seva relació. Un espectacle de teatre document entre la intensitat dels sentiments i la història d'Europa.

El muntatge és una coproducció amb Temporada Alta que es va estrenar el 2 de desembre de 2023 al Teatre de Salt.

© David Ruano

Sinopsi

La nit del sis de juny de 1944, el mateix dia del desembarcament de Normandia, l'escriptor francès Albert Camus i la reconeguda actriu espanyola María Casares, van convertir-se en amants. La seva història d'amor, però, no començaria fins el 1948, any en que es van convertir en parella, relació que duraria fins a la mort de l'escriptor el 1960.

Durant tots aquests anys, entre la vida pública i l'activitat creativa dels dos, les cartes que es van escriure descriuen la intensitat de la seva relació. L'exili, el París dels anys cinquanta, la guerra, el pensament i el desig marquen la correspondència entre els dos amants.

Ara, Rosa Renom i Jordi Boixaderas es posen a la pell dels dos personatges i, dirigits per Mario Gas, aconsegueixen posar veu als escrits, explicant així el que va ser, veritablement, una gran història d'amor.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/casares-camus

En paraules del director

MARÍA CASARES: Gran actriu. Gran Dona.

MARÍA CASARES: Gallega. Parisenca.

MARÍA CASARES: Exiliada a França. Eternament exiliada.

ALBERT CAMUS: Gran dramaturg. Assagista. Periodista. Compromès amb el seu temps.

Filòsof. Algerià. Francès. Exiliat eternament. Contradictori.

ALBERT CAMUS: Enamorat. Apassionat.

MARIA CASARES: Enamorada. Apassionada.

La història d'amor entre Casares i Camus no fou només un *affaire* conjuntural de dos amants que senten una atracció física fortíssima i total sinó que s'inscriu en una fusió anímica explícita i inevitable que, malgrat les vivències de cadascun d'ells, va marcar la vida dels dos i els va mantenir junts en la distància i en la proximitat fins el mortal accident de Camus al 1960.

Una història políticament incorrecta. Ell era casat. No es va divorciar. Va tenir a part de Maria dos amants a les quals estimava; per altra banda, ella va tenir relacions amb alguns companys il·lustres...

I s'estimaven, s'estimaven profundament amb tota l'ànima; i es desitjaven; no podien passar l'un de l'altre: un lligam més enllà de contradiccions i moments tèrbols que, fins i tot ara, seria tractat de en fi. Dues persones lúcides, èbries, que es busquen desesperadament, que son complementàries, que son el seu doble; més enllà dels riures i plors, amb moments alts i baixos. Però com diu un poema de Vicent Aleixandre "Se querían; sabedlo".

Aquest és un viatge i recorregut per l'epistolari d'aquests dos éssers excepcionals. Gràcies Rosa Renom pel teu apropament apassionat i passional.

Rosa Renom i Jordi Boixaderas no fan de Casares i Camus: son dos oficiants que donen cor i ànima als nostres personatges. Gràcies a tots dos. A tots quatre.

Hem treballat amb delicadesa aquesta aproximació apropant-nos de puntetes per tal de no destorbar a la nostra parella tan admirada per nosaltres.

Mario Gas

ENTREVISTA

Parlant amb Rosa Renom

De què parla *Casares – Camus: una història d'amor*?

És la història d'amor, de profunda amistat també, entre Albert Camus i María Casares, a través de les cartes que es van escriure durant 15 anys, des que es van conèixer el 1944, quan París encara estava sota ocupació nazi, fins al 1960, que ell desapareix tràgicament. És la història de dos éssers apassionants i apassionats.

Com són els cartes que s'escrivien?

Són cartes plenes d'amor, de desig, de gelosia, de separacions, de reconciliacions, de retrets, de consells, de parlar de la vida i de la mort, de parlar i de discutir de la situació política.

Com eren Camus i Casares?

Dos éssers molt diferents, ell mediterrani, d'Alger; ella gallega, molt atlàntica. Estaven profundament compromesos amb la feina: amb l'escriptura ell i, amb el teatre, tots dos. Estaven compromesos també amb la societat, amb els republicans, amb els exiliats, amb la gent que pateix les guerres. I tot això en el context del París de després de la guerra, el París de Saint Germain, de l'existencialisme, de les baralles amb Sartre, de discutir del comunisme i dels gulags. Una època tumultuosa però fascinant.

Tot el text que sentirem a escena és de les cartes que es van escriure?

Tot el text són paraules d'ells, però algunes no són de les cartes. A les cartes, Camus és una mica més reservat. A vegades només diu "ja no estic tan angoixat", i he hagut d'anar a buscar què l'angoixava en aquell moment en articles de diari o en cartes a algú altre. També hem afegit algunes paraules de l'autobiografia de Casares. Aquestes petites coses que no són de les cartes les diem directament al públic, però són moments molt puntuals.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Qui és qui

Manuel Azaña (1880-1940): primer i, posteriorment, novè president del Govern (1931-1933 i 1936) de la Segona República espanyola i, finalment, el segon i darrer president de la Segona República espanyola (1936-1939). Va ser un dels polítics i oradors més importants de la política espanyola del segle xx, a més d'un notable periodista i escriptor.

Jean-Louis Barrault (1910-1994): cèlebre actor francès, mim i director de teatre.

Simone de Beauvoir (1908-1986): novel·lista, filòsofa existencialista, professora i feminista francesa.

Pierre Boulez (1925-2016): compositor, pedagog i director d'orquestra francès.

Santiago Casares Quiroga (1884-1950): polític gallec de caràcter republicà que es va encarregar de gestionar diversos ministeris durant els governs de la Segona República espanyola presidits per Manuel Azaña. Després del triomf electoral del Front Popular, ocupà la Presidència del govern entre el maig i el juliol del 1936. Pare de María Casares.

Catherine i Jean Camus (1945 -): fills bessons d'Albert Camus i la seva segona muller, Francine Faure.

Paul Claudel (1868-1955): diplomàtic, poeta, dramaturg i assagista francès, membre de l'Acadèmia Francesa.

Lluís Companys (1882-1940): polític català d'ideologia catalanista i republicana. Primer president del Parlament de Catalunya (1932-1933), ministre del Govern espanyol, president de la Generalitat de Catalunya republicana durant la Segona República i president d'ERC. És l'únic president de govern elegit democràticament que va morir executat en mans de l'Estat espanyol.

Marlene Dietrich (1901-1992): cèlebre actriu i cantant alemanya.

Charles Dullin (1885-1949): director de teatre, actor i mestre d'actors francès.

Francine Faure (1914-1979): pianista i matemàtica francesa. Segona muller d'Albert Camus, amb qui va tenir els bessons Catherine i Jean.

Fernandel (1903-1971): actor còmic francès.

Francisco Franco (1892-1975): militar i dictador espanyol, integrant de la cúpula militar que es va alçar en armes l'any 1936 contra el govern legalment constituït de la Segona República espanyola. Es va autoproclamar cap d'Estat des del 1939, i en va ser fins al 1975, l'any que va morir.

Michel Gallimard (1917-1960): editor francès, nebot de Gaston Gallimard. Bon amic d'Albert Camus, van morir junts en accident de cotxe el 4 de gener de 1960, quan tots dos viatjaven cap a París.

Louis Germain: mestre de primària d'Albert Camus, a qui va dedicar el Premi Nobel de Literatura que va obtenir l'any 1957.

André Gide (1869-1951): escriptor francès, defensor dels drets dels homosexuals, guardonat amb el Premi Nobel de Literatura l'any 1947.

Jean Giraudoux (1882-1944): novel·lista i autor dramàtic occità en llengua francesa.

Francis Jeanson (1922-2009): editor, periodista, filòsof i activista polític francès, conegut pel seu compromís amb el FLN (Front d'Alliberament Nacional) durant la guerra d'Algèria (1954-1962).

Dora Maar (1907-1997): artista plàstica, pintora, fotògrafa i escultora francesa.

Juan Negrín (1892-1956): metge fisiòleg i polític canari, president del Govern durant la Segona República espanyola.

Pablo Picasso (1881-1973): cèlebre pintor andalús, un dels més reconeguts i influents del segle XX.

Serge Reggiani (1922-2004): actor, cantant i intèrpret francès d'origen italià.

Jean-Paul Sartre (1905-1980): filòsof, professor universitari, crític literari i escriptor francès.

Catherine Sellers (1926): actriu francesa amb qui Albert Camus va mantenir una relació sentimental.

Jean Vilar (1912-1971): escriptor, actor i director francès de teatre i cinema. El 1947 va fundar el Festival de Teatre d'Avinyó, i també va ser director del TNP (Teatre Nacional Popular) de 1951 a 1963. La seva influència en el panorama cultural francès de la postguerra va ser molt important, i va dur a terme un paper fonamental en la formació de nombrosos actors francesos.

Margarida Xirgu (1888-1969): cèlebre actriu catalana, va desenvolupar la seva carrera a Catalunya, Espanya i Sud-amèrica.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Què és què

Avinyó – Palau dels Papes: alhora fortalesa i palau, va ser la residència papal durant el segle XIV. És la construcció gòtica de l'Edat Mitjana més gran que existeix. Des del 1947, és també la seu del Festival de Teatre d'Avinyó, fundat per Jean Vilar i considerat el més antic i cèlebre de França, i un dels de més tradició i arrelament a Europa. Les representacions del Festival tenen lloc cada any al mes de juliol.

El Sahel: ecoregió africana constituïda per una sabana o zona arbustiva tropical i subtropical semiàrida. Forma la transició entre el Sàhara al Nord i la sabana lleugerament menys àrida del Sud. També es coneix com a regió sudanesa, però no s'ha de confondre amb l'estat del Sudan.

Les Temps Modernes: revista política, literària i filosòfica francesa, fundada per Jean-Paul Sartre l'octubre de 1945. Va prendre el nom de la pel·lícula Modern Times, de Charles Chaplin, i és considerada una de les revistes de l'esquerra independent més influents de la segona meitat del segle XX.

Maó: municipi i capital de l'illa de Menorca.

Organza: "organdi" en català, és un teixit lleuger de seda o de cotó, transparent i semirígid, més fi que la mussolina, usat sobretot per confeccionar roba femenina.

Rèquiem per a una monja: novel·la de William Faulkner publicada l'any 1951 i adaptada al teatre per Albert Camus l'any 1956.

TNP (Teatre Nacional Popular): teatre situat avui a Villeurbanne, un municipi de les afores de Lió. Va ser fundat per Firmin Gémier a París l'any 1920. Durant els anys de la postguerra mundial, i sota la direcció de Jean Vilar, les representacions del TNP es van traslladar al municipi de Suresnes, als afores de París, tot esperant poder tornar als seus locals del Palau de Chaillot.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Enllaços d'interès

TVE – Cartas en el tiempo

Amores difíciles: Carta de María Casares a Albert Camus

www.rtve.es/play/videos/cartas-en-el-tiempo/cartas-tiempo-amores-dificiles-carta-maria-casares-albert-camus/5333379/

La Vanguardia – Cultura|s

Albert Camus-María Casares: cartas de amor

www.lavanguardia.com/cultura/culturas/20230311/8812051/albert-camus-maria-casares.html

El País

La gran novela de amor de Camus y María Casares fueron sus cartas

https://elpais.com/cultura/2017/11/15/actualidad/1510774090_548927.html

BIOGRAFIA

autor

Albert Camus

Albert Camus és fill de pares francesos i nascut a Algèria l'any 1957. Volia ser autor i, malgrat criar-se en una família sense massa recursos econòmics, va tenir l'oportunitat d'estudiar a la universitat d'Algèria. Després de la carrera, va començar a escriure al diari Alger Républicaine sobre la situació política del país. El diari va ser prohibit i Camus es va traslladar a París, on va treballar posteriorment com a periodista i escriptor i al teatre. Es va casar amb Francine Faure i van tenir dos bessons, Catherine i Jean. Camus va morir als 46 anys en un accident de trànsit. A nivell professional, debuta l'any 1937, però l'èxit no li arriba fins a la novel·la *L'étranger* (*L'estranger*), publicada el 1942. Un dels temes principals de la novel·la és l'absurditat de la vida, un tema al qual torna en altres llibres, entre els quals la seva obra filosòfica *Le mythe de Sísif* (*El mite de Sísif*). Camus també va treballar com a dramaturg i periodista. A causa de la seva amistat amb Jean-Paul Sartre, Camus va ser titllat d'existencialista, però va preferir no estar vinculat a cap ideologia. La seva darrera novel·la, *La Chute* (*La caiguda*), es va publicar el 1956, i la seva autobiografia inacabada, *Le Premier homme* (*El primer home*), es va publicar pòstumament.

FONT

www.nobelprize.org/prizes/literature/1957/camus/facts/

© Roger Viollet / Cordon Press

BIOGRAFIA

autora

María Casares

María Casares neix el 1922 i és una actriu de teatre i cinema nascuda a La Coruña i amb nacionalitat francesa. Filla de Santiago Casares Quiroga, ministre i cap de govern de la II República Espanyola sota la presidència de Manuel Azaña. Com a conseqüència de les seves idees polítiques i les de la seva família, s'exilia a França, país que la veu debutar i triomfar artísticament i que, el 1975, li atorga la nacionalitat. L'any 1944 coneix a Albert Camus, i protagonitza diverses de les seves obres: *El malentès*, *L'estat de setge* i *Els justos*, i va representar obres de Sartre, Jean Anouilh, Jean Cocteau, Genet i Claudel, convertint-se en una de les muses de l'existencialisme francès. L'any 1949 entra a la Comédie Française i cinc anys més tard al Teatre Nacional Popular. Participa a la creació del Festival d'Avinyó i, al llarg de la seva carrera, interpreta personatges com Lady Macbeth, María Tudor, Ana Petrova en obres de Shakespeare, Victor Hugo, Anton Txhèkhov o Ibsen. El 1989 va obtenir el Premi Molière a la millor actriu de teatre, un dels premis més importants del panorama teatral francès i va ser nominada als César. És Premi Nacional de Teatre a França i, a Espanya, va obtenir la medalla al Mérito de las Bellas Artes. El 1980 va publicar el seu llibre de memòries i va ser condecorada amb l'Ordre Nacional de la Legió d'Honor francesa, la distinció més important que atorga el país francòfon.

© David Ruano

BIOGRAFIA

director

Mario Gas

Actor, director de teatre, cine i òpera i gestor cultural. Com actor de teatre ha treballat en produccions com *Doña Rosita la soltera* (1980), *Èdip tirà* (1993), *A little night music* (2000), *Fausto* (2003), *Electra* (2003), *La Orestíada* (2004), *Follies* (2012), *Julio César* (2013), *El largo viaje del día hacia la noche* (2014), *El filósofo declara* (2016), *Las personas del verbo de Jaime Gil de Biedma* (2017), *Amici Miei* (2017-2023). Ha realitzat tasques com a actor i director de doblatge (Ben Kinsley i Rush Bill Nighty, etc.) Com a director teatral ha dirigit quasi una centena d'espectacles, entre els quals *Un sabor a miel* (1967), *Tot amb patates* (1969), *El adefesio* (1968), *L'òpera de tres rals* (1984), *La ronda* (1986), *Frank V* (1989), *Golfus de Roma* (1993), *Martes de carnaval* (1995), *El zoo de cristal* (1995), *El rapte del serrallo* (1996), *Sweeney Todd* (1995), *La reina de bellesa* (1998), *A little night music* (2000), *La mare coratge i els seus fills* (2001), *The full monty* (2001), *La Orestíada* (2004), *Homebody / Kabul* (2007), *Las troyanas* (2008), *Mort d'un viatjant* (2009), *Un tranvía llamado deseo* (2011), *Follies* (2012), *Invernadero* (2015), *Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano* (2015), *Calígula* (2017), *Incendios* (2017), *El concierto de San Ovidio* (2018) i *Humans* (2018). Com a director d'òpera ha dirigit *El barbero de Sevilla*, *La Traviatta*, *L'elisir d'amore*, *Jenufa*, *Madama Butterfly*, *Turandot* o *La tabernera del puerto*, entre moltes altres. Durant la seva carrera ha guanyat diversos premis: premi Butaca a la millor direcció teatral (*La reina de bellesa*), el Premi Nacional de Teatre (*Sweeney Todd*), dos premis Max a la millor direcció (*Sweeney Todd* i *Follies*) i un tercer com a millor espectacle de teatre (*La reina de bellesa*), o el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques (*La reina de bellesa*), entre d'altres. Va dirigir el Festival de tardor de Barcelona (1989-1992) i el Teatro Español de Madrid de 2004 a 2012. És medalla d'or de Belles Arts (2023).

© David Ruano

BIOGRAFIA

intèrpret i adaptació

Rosa Renom

Rosa Renom és una actriu nascuda a Sabadell el 1963. Ha treballat amb directors com Joan Ollé en obres com *Romeo i Julieta*, *De Poble en Poble*, *La Plaça del Diamant*, *Víctor o els nens al poder*, *La Cantant Calba*, *La Mort i la Primavera*, etc. També ha col·laborat amb Mario Gas a obres com *La Ronda*, *La Senyora Florentina*, *El Temps i els Conway*, *Mort d'un viatjant*, *Un fràgil equilibri*, etc. A més, ha format part d'obres dirigides per Rosa Novell a *Maria Rosa*, *Les dones sàvies*, *Vells Temps*, etc. Amb Àlex Rigola va actuar a *Rock'n Roll*, amb David Selvas *La Gavina*, amb Ramon Simó *Copenhaguen*, amb Sergi Belbel *Agost* i *Beckett's Ladies* i amb Ferran Madico *Casa i Jardí*, *El conte d'hivern*, entre altres produccions. Lluís Pasqual *Els Feréstecs*, Carme Portaceli *El President*, *La Víctor C*, *Focs/Vatre*. També ha treballat amb Sílvia Munt a l'obra *El Preu*, amb Ramon Madaula *Adossats*, amb Toni Casares *Eva i Adela als afores*, amb Lurdes Barba *La casa de les aranyes*, *L'Hèroe* i amb Josep M. Mestres a *Amor & Shakespeare* i *El Pare*. En televisió, ràdio i cinema ha aparegut en sèries com *La Riera*, *Ermessenda*, *Delta*, *Joc de Mentides*, *Poblenou*, *Nissaga de Poder*, *El Cor de la Ciutat*, *Les Veus del Pamano*, *El comisario*, *Hospital Central*, *Zarafina*, *La Revolució Francesa*, *Pleure Pas Germaine*, *Azaña*, *Infidels*, *Qui?*, *Freetown*, *Vida Perfecta*, *Bojos per Molière*, *La mirada de la Fiona*, entre d'altres. Ha estat guardonada amb diversos premis, com ara Premi de l'Aadpc per *La senyoreta Florentina i el seu amor Homer*, el Premi de la Crítica per *Mort d'un Viatjant* i *Rock'n Roll*, Premi Butaca per *Rock'n Roll*, Premi Margarida Xirgu per *Rock'n Roll* i *La Gavina* i el Premi de la Crítica per *El President*.

© David Ruano

BIOGRAFIA

intèrpret

Jordi Boixaderas

Jordi Boixaderas és un actor nascut a Sabadell l'any 1959. Ha treballat tant en el teatre com en la televisió, i té una dilatada carrera com a actor de doblatge. En el món de les arts escèniques, ha format part d'obres teatrals com *Mort d'un viatjant*, *Espectres*, *A little night music* o *El mètode Grönholm*. L'any 2012 s'incorpora al repartiment de *Quitt*, una obra de contingut polític i filosòfic escrita per Peter Handke, i l'any 2014 estrena *El Crèdit*, dirigida per Sergi Belbel. Així mateix, la seva veu és molt coneguda pel públic, ja que ha doblat la veu d'actors com Sean Bean, Russell Crowe, Dwayne Johnson o Gerard Butler, entre molts altres. Al llarg de la seva trajectòria, ha realitzat més de 300 doblatges. Així mateix, ha posat la veu en nombrosos anuncis i campanyes publicitàries de la televisió espanyola i catalana. Boixaderas també ha protagonitzat algunes sèries a la televisió de Catalunya, on ha obtingut el reconeixement del públic amb produccions com *El cor de la ciutat*, *Laberint d'ombres* o *Ventdelplà*. Gràcies al seu paper a la sèrie *Poblenou*, ha obtingut el Premi a millor actor de televisió, concedit per l'Associació d'Actors i Directors Professionals (AADPC) de Catalunya, de la qual n'ha estat vicepresident.

Fitxa artística

ADAPTACIÓ

Rosa Renom

DIRECCIÓ

Mario Gas

INTÈRPRETSJordi Boixaderas
Rosa Renom**AUTORIA**

Albert Camus i María Casares

TRADUCCIÓ DEL FRANCÈS

Rosa Renom

ESPAI ESCÈNIC

Sebastià Brosa

VESTUARI

Antonio Belart

IL·LUMINACIÓ

Carlos Lucena

MÚSICA ORIGINAL I SO

Orestes Gas

VIDEOESCENA

Álvaro Luna i Elvira Ruiz Zurita

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Bernat Quintana

AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA

Laura Martínez Pi

CAP TÈCNIC

Agustí Custey 'Titín'

REGIDORA

Maria Piniés

TÈCNIC DE LLUMS

Oriol Mestre

TÈCNIC DE SO

Roger Àbalos

TÈCNIC DE VÍDEO

Martín Elena

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Macarena Garcia

AGRAÏMENTS

Josep Maria Fonalleras i Montse Tixé

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure i Temporada Alta 2023

Informació pràctica

HORARIDe dimecres a divendres a les 19.00 h
El dissabte a les 17.00 h i a les 20.30 h
El diumenge a les 18.00 h**DURADA**

1 h 30'

LLOC

Gràcia

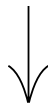
IDIOMA

En català

PREU11 € – 32 €
Funció prèvia 30/12 i 2/01 10 € – 16 €**ACCESSIBILITAT**Assistència auditiva a través del mòbil
Divendres accessibles
12/01 sobretítols adaptats i
audiodescripció

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-casares-camus

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

Sabadell Fundació

mitjans patrocinadors

LA VANGUARDIA

TimeOut BARCELONA

mitjans col·laboradors

CATALUNYA RÀDIO

amb el suport de

entitats col·laboradores

LLLL institut ramon llull

convenis de col·laboració amb

UNIVERSITAT DE BARCELONA

FUNDACIÓ//// CARULLA